

19/24. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2024. január 30.

A Bíróság ítélete a C-560/20. sz. | Landeshauptmann von Wien (Kiskorú menekülttel való családdegysítés) ügyben

A kísérő nélküli kiskorú menekültnek akkor is joga van a szüleivel való családdegysítésre, ha nagykorúvá vált a családdegysítési eljárás során

A jelen ügy kivételes körülményei között e menekült azon, nagykorú lánytestvére számára is meg kell adni a beutazási és tartózkodási engedélyt, aki súlyos betegsége folytán szülei állandó gondozására szorul

A Bíróság kifejti, hogy a kísérő nélküli kiskorú menekültnek akkor is joga van a szüleivel való családdegysítésre, ha nagykorúvá vált a családdegysítési eljárás során. A családdegysítésnek kivételesen ki kell terjednie a nagykorú lánytestvérrre is, amennyiben ő súlyos betegsége folytán szülei állandó gondozására szorul. Ellenkező esetben a menekült ténylegesen meg lenne fosztva a szüleivel való családdegysítésre vonatkozó jogától. E jog nem köthető ahhoz a feltételhez, hogy a kiskorú menekült vagy a szülei szálláshellyel, egészségbiztosítással, valamint maguk és a lánytestvér számára elegendő anyagi forrásokkal rendelkezzenek.

Azt követően, hogy a kísérő nélküli kiskorú szíriai állampolgár menekültstátuszt kapott Ausztriában, szülei és nagykorú lánytestvére tartózkodási engedély iránti kérelmet nyújtott be annak érdekében, hogy csatlakozhassanak hozzá. Az osztrák hatóságok e kérelmeket elutasították azzal az indokkal, hogy benyújtásukat követően a szíriai fiatalember nagykorúvá vált, és elutasították az ezt követő családdegysítés iránti kérelmeket is.

A szülők és a lánytestvér megtámadták ezen elutasító határozatot a bécsi közigazgatási bíróság előtt. E bíróság a családdegysítési jogról szóló irányelv¹ értelmezését kérte a Bíróságtól. A kérdést előterjesztő bíróság rámutat többek között arra, hogy a lánytestvér cerebrális parézisben szenved, amelynek következtében teljes mértékben és folyamatosan szülői gondozásra szorul, ekként a szülők nem hagyhatják őt magára Szíriában.

A Bíróság emlékeztet arra, hogy az irányelv megfelelő védelmet nyújt a menekültek számára. Különösen kiszolgáltatott helyzetük miatt kifejezetten elősegíti a kísérő nélküli kiskorúak helyzetét azzal, hogy szüleikkel való családdegysítésre vonatkozó jogot biztosít a számukra.

Először is a Bíróság kimondja, hogy **az a kísérő nélküli kiskorú menekült, aki a szüleivel való családdegysítés iránti kérelemre vonatkozó eljárás során nagykorúvá vált, jogosult ilyen családdegysítésre.**² Ez a jog nem függhet ugyanis attól, hogy a hatóság a kérelmet milyen gyorsasággal kezeli. Következésképpen a kérelem nem utasítható el azzal az indokkal, hogy a menekült az e kérelemre vonatkozó határozat meghozatalának időpontjában már nem kiskorú.

Másodszor a Bíróság kiemeli, hogy, tekintettel a kiskorú menekült lánytestvérének betegségére, ha nem engedélyeznék szüleivel egyidejűleg számára is a menekülttel való családdegysítést, a menekült ténylegesen meg lenne fosztva a szüleivel történő családdegysítéshez való jogától, mivel szülei nem csatlakozhatnak fiukhoz anélkül, hogy lányukat magukkal vinnék. Márpedig az ilyen eredmény összeegyeztethetetlen lenne e jog feltétlen jellegével, és veszélyeztetné annak hatékony érvényesülését, megsértve mind a családdegysítési jogról szóló irányelv célját, mind az Európai Unió Alapjogi Chartájából a magán- és családi élet tiszteletben tartására, valamint a kiskorúak

jogaira vonatkozóan eredő követelményeket, amelyeket az említett irányelvnek biztosítani kell.

A Bíróság harmadszor megállapítja, hogy sem a kiskorú menekülttől, sem pedig a szüleitől nem követelhető meg, hogy a maguk és a súlyosan beteg lánytestvér számára kellően nagy szálláshellyel, egészségbiztosítással és elegendő anyagi forrásokkal rendelkezzenek. A kísérő nélküli kiskorú menekült számára ugyanis gyakorlatilag lehetetlen e feltételek teljesítése. Az ilyen kiskorú szülei számára hasonlóképpen rendkívül nehéz az, hogy e feltételeket még azt megelőzően teljesítsék, hogy a gyermekükhöz csatlakoztak volna. Így az, ha a kísérő nélküli kiskorú menekültek szüleikkel való családegyesítésének lehetőségét az említett feltételektől tennék függővé, valójában megfosztaná e kiskorúakat a családegyesítési joguktól.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Kövesse a híreket!

¹ A családegyesítési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i [2003/86/EK](#) tanácsi irányelv.

² A Bíróság a [C-550/16. sz.](#) A és S ítéletében már kimondta, hogy az olyan, kísérő nélküli kiskorú, aki a *menekültügyi* eljárás során nagykorúvá válik, megőrzi a családegyesítési jogát. A családegyesítés iránti ilyen kérelmet azonban észszerű határidőn belül kell előterjeszteni, főszabály szerint három hónapos határidőn belül azon időponttól kezdődően, amelyben az érintett kiskorút menekültként elismerték (lásd a [40/18. sz.](#) sajtóközleményt).